

[Hans Thyge Jacobsen.]

er Boligfradrag og Pensionsfradrag ikke indbefattet i de enkelte Summer.“

Hvad er dog dette for en Form for Fremstilling! Præsterne har ikke fri Bolig, men betaler som alle andre Embedsmænd i dette Land $\frac{1}{8}$ af deres Grundløn i Husleje, og denne Kendsgerning gør man opmærksom paa, naar man vil tydeliggøre de virkelige Forhold. (Dahl: Det er ogsaa gjort!). Nej, saa betjener man sig ikke af den Slags Snirkler og Sving, som den højtærede Kirkeminister her har gjort, og som er saare lette at misforstaa — rent bortset fra, hvad den højtærede Kirkeministers Hensigt saa har været med at bruge denne Form.

Man tager heller ikke, for at konstatere en indre Splid i det konservative Folkeparti, Udtalelser af mig, som vedrører et Omraade, nemlig Enkeltsoğneses Selvstyre paa økonomisk Omraade, og konfronterer dem med Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som vedrører et helt andet Omraade, nemlig den samlede Folkekirkens Selvstyre paa alle Omraader. Dette sidste er det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og jeg ganske enige om bør gennemføres til en vis Grad, og det, vi mener hermed, er, at det bør gennemføres ikke som et pludseligt Brud, men i Kraft af en Udvikling. Og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt er fuldkommen enig med mig i at kræve de enkelte Sognes Selvstyre paa økonomisk Omraade gennemført. Vi har begge den Opfattelse, vi fortolker begge de gældende Love i Overensstemmelse med Hr. J. C. Christensens Fortolkning, at Sognene har Selvstyre paa økonomisk Omraade.

Maa jeg i denne Forbindelse maaske glæde den højtærede Kirkeminister — det bliver vist ogsaa det eneste af, hvad jeg har at sige, der kan glæde Ministeren — med at oplyse, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget som helst imod, at den nugældende Regel om Tilmeldelsespligt til de kirkelige Valglistor bortfalder. Jeg har fra første Færd været af den Anskuelse, at man her indførte noget, som i og for sig ikke var nødvendigt eller berettiget. Jeg er paa dette Punkt fuldkommen enig med den højtærede Kirkeminister, og jeg haaber, at dette i hvert Fald vil glæde ham i nogen Maade.

Dernæst var den højtærede Kirkeminister i høj Grad vred paa sin Forgænger, fordi denne havde besat de ca. 35 Embeder, som ved det forrige Ministerskifte stod ledige med Sammenlægning for Øje. Lad nu dette være, det er jo altid drøjt at se sine kærester Drømmes Opfyldelse udskuddt til en fjern Fremtid, men den højtærede Kirkeministers Vrede løb dog vist for stærkt af med ham, naar han tilføjer — det staar paa Sp. 848, jeg beder atter om Tilladelse til at oplæse dette, det er ganske kort:

„Disse Embeder“ — altsaa de 35 ledigstaaende Embeder — „er ikke blot blevet besat paa ny, men den forrige Regering har sørget for, at de ikke saa snart bliver ledige igen, idet den har forhøjet — hvor underligt det end lyder — Præstelønningerne for disse smaa Embeder, ... ganske betydeligt og derved bundet Præsterne til disse smaa Embeder for en længere Aarrække, maaske for Livstid.“

Den højtærede Kirkeminister ved, at den partielle Forhøjelse af Præstelønningerne, som fandt Sted i 1927, bestod i en Ophævelse af den gamle 3die Lønklasse og Indførelse af en ny 2den Lønklasse ved Siden af den allerede eksisterende, og det over det hele Land, aldeles uden Hensyn til, om disse paagældende 35 Embeder var iblandt de tredie Klasses Embeder, som skulde gaa over til den nye 2den Klasse, aldeles uden specielt Hensyn til disse Embeder, uden Hensyn til noget som helst andet end de Motiver, hvorudfra man nu mente, at Præstelønningens 3die Klasse ved den stedfundne Nedskæring var blevet for lav. Og saa er det en noget dristig Fremstilling, for at bruge et mildt Udtryk, naar den højtærede Kirkeminister vil antyde, at en Foranstaltning, for hvis Gennemførelse Motiveringen blev hentet paa helt andre Steder, skulde være specielt møntet paa at spærre ham Vejen til Nedlægning af netop disse 35 bestemte Embeder. Efter disse Eksempler paa den højtærede Kirkeministers Maade at argumentere paa, som jeg fik forleden Dag, tror jeg i hvert Fald, den helst ikke skal være normgivende for min videre Optræden paa Rigsdagen, at jeg med andre Ord ikke ser mig i Stand til at følge den højtærede Kirkeministers Formaninger om at vælge